

דרך הישר

יש בורא עולם והוא אוהב אותך!

עלון מס' 7

HAYASHAR.COM

פרשת תרומה

לא יודח מאתנו נדח, ולא יוכל אדם לומר אני לא יכול לעשות תשובה.

אמנם הקדוש ברוך הוא נתן לנו חפש בחירה אבל הוא גם יודע מה הבחירה הזו תהיה, והוא לעולם לא יתן לנו לעבר את הקצה ללא חזרה, והוא תמיד מנתב אותנו שגם הבחירה הגרועה שלנו לא רק שלא תנתק אותנו מהדרך אלא תפתח נתיב אחר לחזר אליו.

לצערנו יש כאלה שבוחרים שוב ושוב בדרך הלא נכונה ונראה כי עזבו את העולם ללא תשובה, אלא שבורא עולם קים מעל לזמן ומקום ואותו אדם שחי כאן את שנות חייו היה רק תחנה זמנית בין שאר תחנות וגלגולים של אותה נשמה, ופעמים שבורא עולם מאפשר במסגרת הבחירה החפשית שלו לתקן את עצמו על כמה וכמה גלגולים אם צריך, אבל תקון בסוף יהיה.

אחת הסבות שאנחנו מושכים את התקון מגלגול לגלגול ולא מסימים כאן הפל כי אנו לא מבינים עד כמה התשובה היא קלה, אנחנו מסבכים אותה בראש עד שהיא הופכת לבלתי אפשרית ממש

ואנחנו מורידים הלוך בלאוש, ודנים את עצמנו לכשלון. התורה מלמדת אותנו שגם לפשע הכי חמור שיש בתורה עבודה זרה, גם לזה יש תקון, ואת התקון בורא עולם קובע ולא אנחנו כי אנחנו היינו מחמירים ולא יכולים לחזר בתשובה, ואלו בורא עולם מספק לנו את כל החמרים עוד לפני שחטאנו כי הוא רוצה את הלב, ואם הלב יהיה במקום הנכון נגלה כי לא צריך יותר מזה.

פרשת תרומה פותחת את תאור בניית כלי המשכן הנמשכת על חמש הפרשות האחרונות של חמש שמות. לארץ הפרשה אנו רואים את ההקפדה על כל פרט, על כל חמר, הכל מדוד ורשום, אי אפשר להוסיף להוריד או לשנות שום פרט מהרשימה. הקדוש ברוך הוא בקש לבנות את המשכן מתרומות של בני ישראל, ולכן כל החומרים שהתבקשו להביא כלם היו בידם והשגתם במדבר, ולא היו צריכים להשיג שום חפץ ממקום רחוק.

התורה עצמה היתה פתוחה לפני בריאת העולם ואם פן בורא עולם ידע ממה אמור להיות בנוי המשכן, והוא זה שסובב ודאג שגם בתוך המדבר, עם שחלץ בחפזון ברגע אחד, לא יחסר לו כלום, מעצים שיעקב שתל במצרים והם קבלו הוראה לעקר אותם ביציאתם, ועד לשאר מתכות ועורות ויהלומים שהים פלט בבזת הים, ואפלו אבני החשן שיכדו על גבי עננים עד לפתח האהל של הנשיאים.

יש לזכור כי המשכן אמור להיות תשובת המשקל לחטא העגל (שמתאר רק בעוד שתי פרשות אבל אין מקדם ומאחר בתורה), ואם פן התשובה היא חלקו של הישראל לתקון, וכאן הקדוש ברוך הוא הכין להם את התשובה ואת האמצעים לעשות אותה עוד לפני שחטאו בכלל.

ומכאן למדים יסוד גדול בכל ענין התשובה, שקשה לנו להבין להאמין ולהפנים את עמק התשובה והמנגנון המיוחד שבורא עולם ברא עוד לפני שברא אותנו, על מנת שלעולם

עקר התשובה של היהודי היא החרטה על שהתרחקנו מבורא עולם והרצון לחזר שוב אל ה' יתברך, את כל השאר הוא יספק לנו, נביא רק רצון - את הלב - וזה מספיק!

זרר היס"ר אזנות וזנים

ברכות השחר - ברכת מתיר אסורים

נמצא שעל ידי מעשה "אסור" היא נקשרת לטמאה, כלומר נאסרת לקלפות.

אבל פיון שהנפש הבהמית של היהודי היא לא טמאה כמו הקלפות, הרי כאשר יהודי עושה תשובה הוא יכול למשוך חזרה את כל הקדשה שהפיל לידי הקלפה, וזה נקרא שהוא משחרר את הקשר לקלפות, כלומר - מתיר אסורים.

אמנם העבודה של היהודי היא לחבר את הנפש הבהמית לאלוהית, אבל כפי שכתוב בגמרא במסכת קדושין שכחות הטמאה מתגברים בכל יום לגבר על האדם ולולא ה' היו יכולים לו.

נמצא שלצד התפקיד של האדם להתיר בעצמו את האסורים, יש גם סיעתא דשמיא וה' עצמו מתיר אסורים - מסייע ליהודי בעבודה הזו כי הוא לא יכול לה לבדו.

ונמצא שהברכה הראשונה בה אמרנו "מודה אני" על שהחזיר את נשמתנו בחמלה, מתבררת החמלה בכל ברכה וברכה, שה' החזיר את הנשמה, נתן לנו בינה, פקח את עינינו ושם מולן את מה שאנו אמורים לראות ולהבין, ועוזר לנו להשתחרר מכל הקשרים שלנו לקלפה בעקבות מה שקלקלנו בעבר, כי הבא לטהר מסייעין אותו.

לכן לא משנה כמה קלקל אדם ונקשר אל לב הטמאה, ה' לא מותיר לו להלחם במצב לבדו ולהשתחרר בעצמו, אלא הוא שמתיר אסורים, הוא זה שנותן לו את הבינה ואת הראייה ואת היכלת ללמד ולהבין מה עליו לעשות כדי להתקרב אליו, מתוך ידיעה שהאדם לא יוכל לעשות זאת לבדו ולא מצפים ממנו לכה, אלא להשתמש בסיוע מלמעלה ולהשתחרר לקדשה.

"ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.
מתיר אסורים".

לאחר שנשמתנו חזרה אלינו בבקר והודינו עליה, נטלנו ידים וברכנו שנוכל לברך את שאר הברכות בשם ומלכות, ברכנו את ברכת הנותן לשכוי בינה שיש לנו בינה פעת להתבונן עם הנשמה שחזרה אלינו להבין מה לעשות, וברכנו על שה' פוקח את עינינו - כלומר מפנה אותנו על מה להתבונן פעת שיש לנו בינה להבין, פעת מגיעה הברכה של "מתיר אסורים".

המילה "אסור" פרושה "קשור", שבזמן הלילה הנשמה והרוח עלו מעלה, ואלו הנפש נותרה בגוף ואלה הצטרפה רוח טמאה שמטרתה להחיות את הגוף בזמן שהנשמה והרוח למעלה. הגוף עצמו בשנה כאלו קשור בחבלים ומגבל בתנועה עד שנשמתו תחזר ויתעורר, ואם פו החזרת הנשמה היא התרת הקשר, ועל זה מברכים מתיר אסורים. אלא מסביר האדמו"ר הזקן כי המשגים בהלכה של אסור והתר, גם הם ממשמעות המילה קשור ומשחרר, שיש לנו נפש אלוקית שהיא רק טוב ויש לנו נפש בהמית שיש בה טוב ורע, ואלו לגוים יש נפש בהמית שהיא מהקלפות הטמאות ואין בה טוב כלל.

וכיון שאין שום קשר בין הטמאה לקדשה, והקלפות לא יכולות לינק מהקדשה, הן נטפלות לנפש הבהמית של היהודי, שיש לה משני הצדדים, היא מקבלת חיות מהקדשה, וכאשר האדם חוטא הנפש הבהמית נקשרת בקלפות ומעבירה להם מהקדשה השייכת לה.